

2010. május 18., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

A közös uniós letelepítési program létrehozása

P7_TA(2010)0163

Az Európai Parlament 2010. május 18-i állásfoglalása a közös uniós letelepítési program létrehozásáról (2009/2240(INI))

(2011/C 161 E/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 78. és 80. cikkére,
- tekintettel a nemzetközi és európai emberi jogi okmányokra, különösen a menekültek jogállásáról szóló ENSZ-egyezményre, a polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmányára (ICCPR), az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre (EJEE), az Európai Unió Alapjogi Chartájára (a továbbiakban: a Charta), és azokra a jogokra és garanciákra, amelyekkel ezek az okmányok felruházzák a nemzetközi védelmet kérő menekülteket és személyeket,
- tekintettel a gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezményre, és arra, hogy a tagállamok elsődleges célja a gyermek legjobb érdekének védelme,
- tekintettel a jövőbeni Közös Európai Menekültügyi Rendszerről szóló, 2007. június 6-i bizottsági zöld könyvre (COM(2007)0301),
- tekintettel a „Politikai terv a menekültügyről: Az Unió országaiban biztosított védelem összehangolt megközelítése” című, 2008. június 17-i bizottsági közleményre (COM(2008)0360),
- tekintettel a Bel- és Igazságügyi Tanács 2008. november 28-i 2908. ülésének következtetéseire (16325/1/08 REV 1 (Presse 344)), különös tekintettel az iraki menekültek fogadására,
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, a közös uniós letelepítési program létrehozásáról szóló közleményére (COM(2009)0447),
- tekintettel a 2008–2013-as időszakra az Európai Menekültügyi Alap létrehozásáról szóló 573/2007/EK határozat módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatra (COM(2009)0456),
- tekintettel a 2009. november 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾ „A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség a polgárok szolgálatában – a stockholmi program” című, Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett bizottsági közleményről,

(1) Elfogadott szövegek, P7_TA(2009)0090.

2010. május 18., kedd

- tekintettel az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztossága (UNHCR) által a közös uniós letelepítési program létrehozásáról szóló bizottsági közlemény, valamint a 2008–2013-as időszakra az Európai Menekültügyi Alap létrehozásáról szóló 573/2007/EK határozat módosítására irányuló javaslat kapcsán tett észrevételekre,
 - tekintettel az Európai Parlament 2009. május 7-i álláspontjára egy harmadik ország állampolgára, illetve hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A7-0131/2010),
- A. mivel a méltányos és reális uniós migrációs politikának, amely magával vonja a Közös Európai Menekültügyi Rendszer (CEAS) létrehozását, magában kell foglalnia egy hatékony, eredményes és működőképes letelepítési programot, amely tartós megoldást biztosít azon menekültek számára, akik nem tudnak visszatérni származási országukba, és akiknek védelme és megélhetése nem garantálható az első menedék országaiban,
- B. mivel a letelepítés nem csak a letelepített személy javára szolgáló humanitárius intézkedés, de az is célja, hogy levegye a harmadik országok válláról a nagyszámú menekült fogadásából adódó terhet, és a felelősség megosztásának igen fontos eszközét jelenti,
- C. mivel éves szinten jelenleg csak 10 tagállam telepít le menekülteket, és mivel e tagállamok között csak kismértékű koordináció zajlik, ami azt eredményezi, hogy nem valósul meg a letelepítés stratégiai szempontokat figyelembe vevő, uniós külpolitikai eszközként történő alkalmazása,
- D. mivel a letelepítési program stratégiai alkalmazása közvetlen, illetve közvetett előnyökkel is járhat a letelepítendő menekültek és az első menedéket nyújtó országban maradó többi menekült, a befogadó ország, illetve a többi ország, valamint a nemzetközi védelmi rendszer egésze számára,
- E. mivel a letelepítési program segítségével az illegális migráció az Európai Unióba bejutni próbálkozó menekültek szemében veszíthet vonzerejéből,
- F. mivel fontos tényező a szolidaritás kinyilvánítása azon harmadik országok iránt, amelyekben nagy számban tartózkodnak nemzetközi védelemre szoruló menekültek, és tükrözi a szolidaritás kinyilvánításának szükségességét az EU-n belül is,
- G. mivel az EU továbbra is csak szerény részt vállal a menekültek globális letelepítéséből; mivel ez negatív hatással van az EU azon törekvésére, hogy kiemelkedő szerepet játsszon a globális humanitárius erőfeszítésekben és a nemzetközi szinten,
- H. mivel a közös bevándorlási és menekültügyi politika középpontjában a tagállamok közötti tényleges szolidaritásnak kell állnia, amely lehetővé teszi a menekültek védelmére vonatkozó nemzetközi kötelezettségeknek való megfeleléssel kapcsolatos feladatok igazságos megosztását, továbbá szolidaritást kell tanúsítani azon harmadik országokkal szemben is, amelyekre komoly teher hárul, mert nagyszámú menekültnek adnak otthont,
- I. mivel 2009. május 7-i álláspontjában az Európai Parlament kötelező szolidaritásra is felszólított a menekültek Unión belüli áttelepítése terén, amennyiben például a tagállam befogadó kapacitása nem elegendő, hogy ily módon előmozdítsák a nemzetközi védelmet élvezők más tagállamba történő áttelepítését, feltéve, hogy az érintett ebbe beleegyeznek és alapvető jogait tiszteletben tartják,

(1) HL C 212 E., 2010.8.5., 348. o.

2010. május 18., kedd

- J. mivel támogatni kell az együttműködést azon harmadik országokkal, amelyek már számos letelepítési programot végrehajtottak, hogy a bevált gyakorlatok cseréje révén tanuljunk a befogadási és integrációs intézkedések kapcsán szerzett tapasztalataikból és a letelepítési kezdeményezések általános eredményeiből,
- K. mivel mind a helyi, mind pedig a nemzetközi, kormányzati és nem kormányzati szervezeteket – különösen az UNHCR-t – be kell vonni az EU letelepítési programjának minden szakaszába, hogy egyedi információik, műszaki szaktudásuk, logisztikai előrejelzéseik és tapasztalatuk révén hozzájárulhassanak annak sikeréhez,
- L. mivel az európai letelepítési program nem teheti még bonyolultabbá a letelepítési eljárást,
- M. mivel az Európai Menekültügyi Támogató Hivatal (EASO) várhatóan 2010-ben kezdi meg működését; mivel képes lesz támogatást nyújtani a tagállamoknak letelepítési kezdeményezések végrehajtásában, mindeközben biztosítva a politikák közötti koordinációt az EU-ban; mivel az Európai Menekültügyi Támogató Hivatalt aktívan be kell vonni a tagállamok, a Bizottság és az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztossága közötti konzultációkba,
- N. mivel nem csak arra kell felhívni a figyelmet, hogy több tagállamot kell bevonni a menekültek letelepítésébe, hanem a letelepítés minőségére, fenntarthatóságára és hatékonyságára is, hangsúlyt fektetve az integrációs intézkedésekre,
- O. mivel a menekülteknek gyorsan hozzáférést kell biztosítani a nyelvtanfolyamokhoz és a befogadó ország kultúrájának megismertetésére irányuló kurzusokhoz, és adott esetben az orvosi, pszichológiai ellátáshoz,
- P. mivel a felnőttek esetében az álláslehetőségekhez való hozzáférés, a kiskorúak esetében pedig az azonnali iskolai integráció alapvető fontosságú lépés a hatékony letelepítési kezdeményezés sikeréhez, ezért hozzáférést kell biztosítani számukra az oktatási és a pályaválasztási tanácsadáshoz,
- Q. mivel a közigazgatásban (például az önkormányzatoknál), illetve a civil társadalomban (a nem kormányzati szervezetektől a jótékonyági szervezetekig, az iskoláktól a szociális szolgáltatókig) számos olyan szervezet létezik, amely rendelkezik a nyomon követési intézkedések végrehajtásához szükséges tapasztalattal és szakértelemmel,
- R. mivel a fent említett szervezetekkel – különösen az önkormányzatokkal – folytatott együttműködés rendkívül értékesnek bizonyult a menekültek fogadása és integrációja terén azokban az országokban, ahol a letelepítésnek már bevett gyakorlata van,
- S. mivel a kiemelt célok megállapításának a lehető legrugalmasabban kell történnie, sosem tévesztve azonban szem elől azt, hogy a leginkább kiszolgáltatott emberek kategóriáinak ténylegesen elsőbbséget kell élvezniük, az UNHCR észrevételeivel összhangban,
- T. mivel a letelepítést az EU-ban nemzetközi védelmet kérők számára biztosított más tartós megoldások kiegészítéseként, illetve azok maximális figyelembevételével kell megvalósítani, és mivel a menekültek letelepítésére irányuló erőfeszítések nem csökkenthetik az EU-n belül a menedéj joghoz való méltányos és hatékony hozzáférés biztosítására való törekvést,
- U. mivel a belső áttelepítési programok szintén fontos szerepet töltenek be, és az e jelentés által érintett letelepítési tevékenységeken túl ezeket is támogatni kell,
- V. mivel a 2009. május 7-i állásfoglalásában az Európai Parlament kérte egy olyan rendszer kialakítását, amelynek keretében az ENSZ menekültügyi főbiztosával konzultálva a nemzetközi védelemben részesülők átírányítják más tagállamokba azokból a tagállamokból, amelyekre egyértelmű és aránytalan nyomás nehezedik, biztosítva egyszersmind, hogy erre megkülönböztetésmentes, átlátható és egyértelmű szabályok szerint kerüljön sor, amelyeket a Parlament kérésének megfelelően szintén meg kell alkotni,

2010. május 18., kedd

W. mivel az információhoz való hozzáférés, emberi erőforrások és szakértői javaslatok hiányában, valamint a letelepítési erőfeszítések folyamatos nyomon követése nélkül azoknak a tagállamoknak, amelyek eddig még nem vettek részt letelepítési programokban, nagyon nehéz lesz csatlakozniuk, így nehezen valószínűsíthető meg a több tagállam bevonására irányuló célkitűzés,

Valódi és eredményes uniós letelepítési program

1. üdvözli a Bizottság azon kezdeményezését, amelyben változtatást javasolt az Európai Menekültügyi Alap tekintetében, hogy az magában foglalja az EU letelepítési programjának hatásait;

2. nagyra értékeli az EU letelepítési programjáról szóló közleményben megállapított, fent említett célokat, és azt, hogy a letelepítés kérdése egyre nagyobb figyelmet kap az átfogó uniós menekültügyi politikában;

3. kéri, hogy szülessenek intézkedések azzal a céllal, hogy a tagállamok és a helyi közösségek tájékoztatást kapjanak a menekültek letelepítéséből fakadó előnyökről;

4. ugyanakkor emlékeztet arra, hogy egy költségvetési tétel és a pénzügyi támogatás önmagában nem elegendő egy valódi, az Unió egészére kiterjedő letelepítési program létrehozásához;

5. sürgeti a tagállamokat, hogy ösztönözzék a magánforrásból származó finanszírozási mechanizmusok bevezetését és általánosságban az európai letelepítést támogató közös állami és magánkezdeményezéseket;

6. egy ambiciózusabb program kidolgozására szólít fel, amely biztosítja a letelepítés színvonalát és eredményességét, továbbá konkrét iránymutatásokat tartalmaz a prioritások megállapításának új modelljére vonatkozóan, ösztönzők kidolgozását kéri továbbá annak érdekében, hogy több tagállam vegyen részt a menekültek letelepítésében, emellett felszólít arra, hogy teremtsenek összhangot más uniós menekültügyi stratégiákkal, és hozzanak létre normákat a menekültek fogadási körülményei és az egyes letelepítési kezdeményezések során alkalmazandó nyomon követési intézkedések tekintetében;

7. úgy véli, hogy az új pénzügyi terv (2013–2017) keretében külön keretösszeget kell meghatározni a letelepítésre; e keretösszeg egy elkülönített letelepítési alap lehetne, és pénzügyi támogatást kell nyújtania egy nagyratörőbb letelepítési programhoz;

8. üdvözli az új Evakuációs Tranzitközpont romániai létrehozását, amely a sürgős letelepítésre szoruló menekültek, illetve azon menekültek számára nyújt ideiglenes menedéket, akik nem maradhatnak az első menedék országában; felszólítja a Bizottságot, hogy éljen az új Evakuációs Tranzitközpont által nyújtott lehetőséggel, és segítse elő a központ révén történő letelepítést;

9. üdvözli azokat a néhány tagállam által tett eseti jellegű kezdeményezéseket, amelyek révén sürgős letelepítésre szoruló menekülteket fogadtak be, elismerve azonban, hogy ezeknek a kezdeményezéseknek strukturáltabb formát kell öltetniük;

A letelepítési intézkedések hatékonyságával és a gyors reagálással kapcsolatos követelmények

10. hangsúlyozza, hogy egy hatékony uniós letelepítési programnak védelmet és tartós megoldásokat kell biztosítania mind a hosszú ideje elhúzódó menekültügyi helyzetekre, mind gyors és megfelelő válaszlépésekre vészhelyzet vagy előre nem látható szükséghelyzet esetén, és hogy az éves prioritások meghatározásakor figyelni kell arra, hogy azok lehetővé tegyék a gyors reagálást az év során esetlegesen váratlanul kialakuló humanitárius válsághelyzetekben;

11. mindenképpen fontosnak tartja, hogy – függetlenül az UNHCR, valamint a nem kormányzati szervezetek és más szervezetek által nyújtott információktól – terepmunkát lehessen végezni annak érdekében, hogy előkészítsék a menekültek letelepítését, felmérjék szükségleteiket és lehetővé váljon a letelepítés jövőbeni szakaszainak megfelelő megtervezése;

12. ösztönzi a köz- és a magánszféra partnerségének kialakítását nem kormányzati szervezetekkel és további szociális partnerekkel, például vallási és etnikai szervezetekkel, a letelepítés végrehajtásának és az e téren végzett önkéntes munka támogatásának elősegítése érdekében;

2010. május 18., kedd

13. úgy véli, hogy a letelepítésben már részt vevő vagy a jelenleg bekapcsolódó önkormányzatoknak partnerségeket és ikerintézményi programokat kell kialakítaniuk más önkormányzatokkal saját országukban és az EU tagállamaiban az e téren szerzett tapasztalatok cseréje és az egész EU-ra kiterjedő együttműködés megerősítése céljából;

14. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy intézkedések révén strukturált együttműködési keretrendszert kell létrehozni a tapasztalatok gyűjtése és az információgyűjtés és –megosztás lehetővé tétele érdekében; kiemeli továbbá, hogy egy hatékony uniós letelepítési programnak gondoskodnia kell arról, hogy a tagállamok számára (amelyek már részt vesznek a programban, és amelyek részt kívánnak venni) emberi erőforrás és szakértői tanácsadás álljon rendelkezésre, továbbá hozzáférjenek olyan megosztott információkhoz, amelyek hasznukra lehetnek a letelepítési kezdeményezés bármely szakaszában; elismeri, hogy a menekültek letelepítésében részt vevő szereplők és főleg a letelepített menekültek jelentős információforrásnak számítanak a letelepítési kezdeményezések értékelése szempontjából;

15. felszólít arra, hogy mérleeljék és cseréljék ki egymás között azokat a bevált gyakorlatokat, amelyek elősegítik a tagállamok közötti hatékonyságot; ilyen gyakorlat lehet például a közös programok előmozdítása, a szakértői értékelés, a közös missziók létrehozása, a közös infrastruktúra (például tranzitközpontok) alkalmazása, valamint missziók szervezése a tagállamokba a folyamatban levő letelepítések értékelése érdekében;

16. felszólít, hogy ne hanyagolják el a menekültek fogadásának és integrációjának minőségére vonatkozó nyomon követési intézkedések fontosságát; úgy véli, a letelepítés sikerét nem csak a menekültek harmadik országokból valamely tagállamba történő fizikai áthelyezése jelenti, hanem olyan intézkedésekre is szükség van, amelyek lehetővé teszik a menekültek integrációját a fogadó országban;

17. felszólít, hogy fordítsanak kiemelt figyelmet a jelenlegi és jövőbeni uniós letelepítési programban részt vevő személyzetre, hogy biztosíthassák egy olyan eljárás alkalmazását, amely lehetővé teszi a menekültek alkalmazkodásával és a fogadó társadalomba történő integrációjával kapcsolatos bevált gyakorlatok alkalmazását, mivel a tapasztalat azt mutatja, hogy a letelepítési erőfeszítések során folyamatosan ellenőrizni kell a tisztviselőket és szakértőket;

Egy állandó Letelepítési Egység, a hatékony közös uniós letelepítési program alapja

18. elismeri, hogy nincs strukturált együttműködés az EU-n belül folytatott letelepítési tevékenységek között, amelyekhez jelentős logisztikai előkészületek szükségesek, például kiválasztó és tájékoztató küldöttségek, orvosi vizsgálatok és biztonsági ellenőrzések, az utazás és a vízumkiadás megszervezése, valamint befogadási és integrációs programok, amint arról a COM(2009)0447. számú közlemény is említést tesz;

19. ezenkívül megerősíti azt a nézetet, hogy a tagállamok közötti együttműködési és koordinációs mechanizmusok hiánya megnöveli a letelepítéshez kapcsolódó műveletek költségeit, kevésbé vonzóvá téve azokat, és csökkenti stratégiai hatásukat;

20. ezért azt ajánlja, hogy hozzanak létre egy külön egységet, amely megfelelő személyzettel rendelkezik a tagállamokban folyamatban levő összes letelepítési tevékenység összehangolására;

21. úgy véli, hogy ehhez a Letelepítési Egységhez az EASO nyújthatja a leginkább megfelelő intézményi keretet, ahol együttműködhet a menekültügyvel és a migrációval foglalkozó uniós politikákkal;

22. véleménye szerint ez az egység szoros kapcsolatot építhet ki az UNHCR-rel és a helyi nem kormányzati szervezetekkel, és ezáltal fontos információkhoz juthat, amelyeket továbbíthat a tagállamoknak és az uniós intézményeknek például a sürgős prioritásokról, integrációs technikákról stb.;

23. kitarthat, hogy a Letelepítési Egység fontos szerepet tölthet be a letelepítési program uniós szintű hatékonyságának és minőségének nyomon követésében és értékelésében oly módon, hogy a tagállamokban megvalósuló letelepítési kezdeményezésekben részt vevő intézmények/hatóságok által összegyűjtött információk alapján éves jelentést tesz közzé valamennyi tevékenységről;

2010. május 18., kedd

24. hangsúlyozni kívánja, hogy a Letelepítési Egységnek nyomon kell követnie, hogy mely nem kormányzati szervezetek, jótékonyági szervezetek és más szervezetek tudnak együttműködni a hatóságokkal a menekültek letelepítésének folyamatában; ezenkívül megjegyzi, hogy a fent említett egységnek rendszeresen dokumentumokat kell közzétennie, és ezekben meg kell határoznia azokat az előírásokat és kritériumokat, amelyeket az említett szervezeteknek az uniós letelepítési rendszerekben való részvételhez teljesíteniük kell;

25. hangsúlyozza, hogy az EASO munkája nagyon hasznos lehet abban a tekintetben, hogy biztosítja az összhangot és a kiegészítő jelleget az EU letelepítési programja és más uniós menekültügyi politikák között;

A prioritások rugalmas meghatározása

26. elismeri, hogy a kívánalmaknak megfelelő letelepítési programhoz rendszeresen nyomon kell követni, hogy mely állampolgárságú és mely kategóriába tartozó menekülteket kell kiemelten kezelni a letelepítési folyamatban, különös figyelmet fordítva az adott földrajzi helyeken kialakuló szükséghelyzetekre és a különösen kiszolgáltatott személyekre, akik leginkább védelemre szorulnak;

27. úgy véli, hogy az EU éves prioritásait a Bizottságnak kell megállapítania a javasoltaknak megfelelően, az UNHCR-nek és az Európai Parlamentnek a letelepítésre várók kiválasztását és értékelését magában foglaló folyamat valamennyi szakaszában történő erőteljes és hatékony részvétele mellett;

28. javasolja, hogy egy az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság (LIBE), a Külügyi Bizottság (AFET) és a Fejlesztési Bizottság (DEVE) tagjaiból álló küldöttség vegyen részt a letelepítési szakértői csoport éves ülésén;

29. úgy véli, hogy az uniós letelepítési programnak külön eljárásokat kell magában foglalnia annak érdekében, hogy az Európai Parlamentet bevonják az EU éves prioritásainak kidolgozásába;

30. ösztönzi az EASO-t, hogy vállaljon jelentős szerepet az Unión belüli letelepítési program menetrendjének meghatározásában;

31. védelmébe veszi azt az elvet, hogy – összhangban az EU éves prioritásai kiigazíthatóságának szükségességével – meg kell határozni olyan kategóriákat, amelyek minden évben változatlanok maradnak, ezzel lehetővé téve, hogy a tagállamok az év bármely időszakában gondoskodhassanak a különösen kiszolgáltatott személyek letelepítéséről;

32. javasolja, hogy az egyes tagállamok számára tegyék lehetővé, hogy felkészüljenek a váratlan humanitárius válsághelyzetek esetén alkalmazandó vészhelyzeti eljárások végrehajtására – például ha a menekülteket fegyveres támadás éri, vagy ha a menekülttáborok természeti csapás vagy katasztrófa miatt súlyos károkat szenvednek; véleménye szerint ezen eljárások következtében a letelepítés rövid időn belül megtörténhet, és az igazgatási intézkedések végrehajtására gyorsított menetrend alapján vagy – bizonyos esetekben – a menekültek áthelyezését követően kerülhet sor; javasolja, hogy mérlegeljék ezt a törekvést az uniós letelepítési program célkitűzései között;

Több tagállam részvételének biztosítása a letelepítésben

33. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy mindössze 10 tagállamban vannak folyamatban letelepítési programok, és ezek az országok közötti koordináció nélkül jöttek létre;

34. elismeri, hogy a tagállamok részvétele továbbra is önkéntes alapú, figyelembe véve a menekültek fogadásának körülményei, az együttműködő partnerek, valamint azon jogi kritériumok tekintetében fennálló különbségeket, amelyek alapján a letelepíthetők személyét meghatározzák;

35. elismeri, hogy néhány, elsősorban dél-európai tagállam rendkívüli kihívásokkal szembesül, mivel az Unió külső határán helyezkedik el;

2010. május 18., kedd

36. mindazonáltal erőteljesebb ösztönzők alkalmazására szólít fel annak érdekében, hogy több tagállamot serkentsenek az uniós letelepítési programban való részvételre; elismeri, hogy bár fontos a nagyobb mértékű pénzügyi támogatás, nem szabad csökkenteni azon hozzájárulás jelentőségét, amit az EASO e szempontból nyújthat azáltal, hogy segít a helyzet kiegyenlítésében a menekülteknek a tagállamokban kínált szolgáltatások minőségének javításával, és úgy, hogy a menekültek fogadása és integrációja terén a leghatékonyabb gyakorlattal rendelkezve felajánlja segítségét;

37. azt javasolja, hogy nagyobb mértékű pénzügyi támogatásban részesüljenek azok a tagállamok, amelyek részt kívánnak venni az uniós letelepítési programban, hogy így segítséget kapjanak a fenntartható letelepítési program kidolgozásában, és csökkenjen az ilyen kezdeményezés elindításával járó kezdeti teher; javasolja, hogy annak elkerülése érdekében, hogy az Európai Menekültügyi Alapra túlzott nyomás nehezedjen, a pénzügyi támogatás értékét a programban való részvétel első éveit követően egyenlővé kell tenni a többi tagállamnak nyújtott támogatás értékével;

38. úgy véli, hogy nem lehetséges az EU-ban letelepített menekültek számának növelése a programot támogató igazgatási és szakértői keret nélkül, és anélkül, hogy állandó struktúrákat hoznának létre a letelepítés előkészítéséhez és az integrációs folyamat nyomon követéséhez;

Nyomon követési intézkedések

39. úgy véli, hogy egy hatékony uniós letelepítési programnak rendelkezéseket kell magában foglalnia a nyomon követési intézkedésekről, és e rendelkezéseknek hangsúlyt kell fektetniük a letelepítés minőségére az egyes tagállamokban, a megfelelő színvonal elérésére valamennyi fázisban, a menekültstátusz elismerésétől a befogadásig és az integrációig;

40. felszólítja a letelepítési programban részt vevő tagállamokat, hogy értékeljék a letelepítési eljárás keretében megvalósított intézkedéseiket a menekültek integrációja biztosításának és javításának érdekében. A tagállamoknak rendszeresen figyelemmel kell kísérniük a menekültek integrációját;

41. véleménye szerint a kormányzati hatóságoknak támogatniuk kell a lehető legszorosabb együttműködést a nem kormányzati szervezetekkel (például nemzetközi és helyi nem kormányzati szervezetekkel), és ki kell használniuk az utóbbiak szakértelmét és közelségét annak érdekében, hogy a legjobban és a leghatékonyabban biztosítsák a menekültek letelepítését; a civil társadalom részvétele az Európai Letelepítési Programban erősíteni fogja a tagállamok és a helyi hatóságok által kezdeményezett támogatást és befogadást;

42. támogatja az összes érintett szervezet részéről megnyilvánuló, arra irányuló intenzív erőfeszítéseket, hogy a menekültek számára – különös tekintettel a leginkább kiszolgáltatottakra – megfelelő lakhatást biztosítsanak, és gondoskodjanak az egészségügyi ellátáshoz, az oktatáshoz, nyelvtanfolyamokhoz és pszichológiai gondozáshoz, illetve a munkaerőpiachoz való hozzáférésükről, ezáltal biztosítva a sikeres integrációt;

43. felszólítja az EASO-t, elsősorban annak javasolt Letelepítési Egységén keresztül, hogy az UNHCR-rel, a nem kormányzati szervezetekkel és a helyi hatóságokkal szoros együttműködésben határozzon meg egyértelmű kritériumokat a magas színvonalon történő letelepítés tekintetében, és kövesse nyomon a menekültek letelepítését, hogy így hozzájáruljon a tagállamokban folytatott letelepítési tevékenységek értékeléséhez és további javításához;

44. ismételten hangsúlyozza az EASO szerepét, amelyet olyan szervezetnek tart, amely felhívhatja a figyelmet a letelepítési kezdeményezések bizonyos hiányosságaira, és így segítséget nyújthat a tagállamok számára konkrét megoldások megtalálásához, továbbá ösztönözheti a jobb gyakorlatokat, amennyiben biztosított az állandó Letelepítési Egység megléte;

45. felszólít egy közös éves vita megszervezésére az Állampolgári Jogi-, Bel- és Igazságügyi Bizottság és a Külügyi Bizottság között a program fejlesztéséhez való hozzájárulás céljából;

*

* *

46. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.